

вървяло в къщи” – споделя тя за все още живите правила на женското поведение (Дечева 2004: 87).

“Тракийски” калайджийки

Като външен определящ белег то се конкретизира и от религиозната принадлежност. „Докато жените на решетарите не са облечени като околните – не носят фереджета и дрехи, които носят мюсюлманските жени (шарени шалвали и покривало за глава), то при диниковларс (коларите) жените, които са най-добрите крадци, носят фереджета. Когато са извън къщи, жените и на калайджиите (уседнали, мюсюлмани) също са с фереджета” (Petulengro 1915-16: 44-45, 51-54).

До към 60-те год. на XX век живеещите в селата „дасикане” рома („български” цигани) се придържат към традиционния български костюм, а „хорохане” рома („турски” цигани) към костюма на българските турци.

Женското облеклото на „турските” цигани се състои от шарени шалвари и блузи в пъстри цветове. Ромските шалвари се отличават от турските както по кройка, така и по стил на обличане. Скроени са от шест прави парчета плат и наподобяват повече на пола. Общата стилова особеност